

[Sigsgaard.]

ikke vil medføre nævneværdige merudgifter for forsvarsministeriet. Jeg tror lige, vi skal have lidt klaring på, hvordan det kan gå til, at det overhovedet vil medføre merudgifter for forsvarsministeriet. Det medfører en hel masse udgifter for udenrigsministeriet, men hvis det også skal medføre merudgifter for forsvarsministeriet, begynder det at blive en smule betænkeligt.

Mit spørgsmål er: hvor meget sparer forsvarsministeriet — hvis jeg ellers opfatter situationen rigtigt — for hver værnepligtig, der i stedet for at aftjene værnepligten inden for militæret bliver u-landsfrivillig? Eller med andre ord: hvad koster det egentlig at have en soldat pr. år? Nu forlanger jeg ikke, at ministeren står op her og på kroner og øre svarer på det, men der kommer et udvalgsarbejde, og da jeg ikke kan være medlem af udvalget, synes jeg lige, jeg vil stille spørgsmålene her, så de kan besvares ved lejlighed.

Det andet spørgsmål er: hvis lovforslaget gennemføres, hvordan vil ministeren så orientere de værnepligtige i god tid inden sessionen om denne mulighed? For ganske uanset hvad man i øvrigt mener om forslaget, så skal der, hvis det gennemføres, i hvert fald ske en orientering og en ordentlig orientering i god tid efter min opfattelse.

Endelig for det tredje har jeg fået et par henvendelser om, hvorvidt folk, der er udtaget til udsendelse som u-landsfrivillige, men som først kan sendes ud i sommeren 1971, og som skal ind og aftjene værnepligt om nogle måneder, fordi de så er færdige med deres uddannelse — de skal altså aftjene værnepligt inden lovens ikrafttræden — kan få udsættelse med værnepligten, så de kan aftjene den som u-landsfrivillige. Det drejer sig altså om folk, der er udtaget, men ikke udsendt som u-landsfrivillige. Jeg har bemærket mig, og det synes jeg er en udmærket ting, hvis lovforslaget i øvrigt skal gennemføres, at ministeren har taget højde for de tilfælde, hvor personer har været ude som u-landsfrivillige, men ikke har aftjent

værnepligten; de kommer ind under loven, har jeg forstået. Men jeg synes, at der er et lille særligt problem — det drejer sig måske kun om 50 mennesker, det ved jeg ikke — for folk, der altså er udtaget til senere udsendelse som u-landsfrivillig, men endnu ikke er udsendt. Det er heller ikke sikkert, jeg kan få svar på det i dag, men så håber jeg, jeg kan få det senere.

Til slut har jeg kun at sige, at VS' endelige stillingtagen til forslaget vil afhænge af dets udseende, når vi kommer frem til anden behandling. Vi foretrækker i øvrigt også for denne sags vedkommende at afvente Goldschmidt-rapportens offentliggørelse og debatten omkring den, før vi tager endelig stilling, og vi håber altså, at det ikke varer for længe, før denne rapport kommer frem.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der med forskellige begrundelser er nået frem til at ville støtte det foreliggende lovforslag.

Hr. Morten Lange gav udtryk for, at han ikke var uvillig over for forslaget og gerne ville deltage i udvalgsarbejdet med henblik på at nå et resultat. Jeg forstod også, at hr. Sigsgaard, når udvalgsarbejdet var sluttet, i alt fald ikke ville være uvenligt indstillet over for lovforslaget. Det samme gav regeringspartiernes ordførere jo udtryk for: de kunne tilslutte sig de retningslinjer, der var lagt i forslaget.

Jeg er parat til under udvalgsarbejdet at imødekomme de ønsker, der måtte være om yderligere oplysninger. Jeg mener også, at de spørgsmål, hr. Sigsgaard stillede, med rimelighed skulle kunne besvares og vil blive besvaret i udvalget, hvis nogen rejser spørgsmålene.

Jeg vil gerne besvare et enkelt spørgsmål, nemlig vedrørende orientering inden sessionen. Jeg mener absolut, at det er nødvendigt at orientere dem, der skal møde til session, i god tid om de muligheder, som denne lov giver dem.

Det sidste spørgsmål, hr. Sigsgaard stillede, vil jeg gerne overveje. Hvis de, der er